अथेदमारभ्यते काकोलूकीयं नाम तृतीयं तन्त्रं। तस्यायमाद्यः श्लोकः।

न विश्वसेत् पूर्वविरोधितस्य शत्रोश्च मित्रत्वमुपागतस्य।
दग्धां गुहां पश्य उलूकपूर्णां काकप्रणीतेन हुताशनेन ॥ १ ॥

तद्यथानुश्रूयते। अस्ति दाक्षिणात्ये जनपदे मिहिलारोप्यं नाम नगरं। ५ तस्य समीपस्थो ऽनेकशाखासनाथो ऽतिघनतरपत्रछन्नो न्यग्रोधपादपो ऽस्ति। तत्र च मेघवर्णो नाम वायसराजो ऽनेककाकपरिवारः प्रति वसति स्म। स तत्र विहितदुर्गरचनः सपरिजनः कालं नयति स्म। तथान्यो ऽरिमर्दनो नामोलूकराजो ऽसङ्ख्योलूकपरिवारो गिरिगुहादु र्गाश्रयः प्रतिवसति स्म। स च रात्रावभ्येत्य सदैव तस्य न्यग्रोधस्य १० समन्तात् परिभ्रमति। अथोलूकराजः पूर्वविरोधवशाद्यं कञ्चिद्वायसं समासादयति। तं व्यापाद्य गच्छति। एवं नित्याभिगमनाच्छनैः शनै स्तन्न्यग्रोधपादपदुर्गं तेन समन्तान्निर्वायसं कृतं। अथवा भवत्येवं। उक्तं च यतः।

य उपेक्षेत शत्रुं स्वं प्रसरन्तं यदृच्छया।
१५ रोगं चालस्यसंयुक्तं स शनैस्तेन हन्यते ॥ २ ॥

तथा च। जातमात्रं न यः शत्रुं व्याधिं च प्रशमं नयेत्।
अतिपुष्टाङ्गयुक्तो ऽपि स पश्चात् तेन हन्यते ॥ ३ ॥

अथान्येद्युः स वायसराजा सर्वान् वायससचिवानाहूय प्रोवाच। भो उत्कटस्तावदस्माकं शत्रुरुद्यमसम्पन्नश्च कालवन्नित्यमेव निशागमे समे २० त्यास्मत्पक्षकदनं करोति। तत् कथमस्य प्रतिविधानं। यवं तावद्रात्रौ